

عنوان مقاله:

چگونه توانستم مشکل دانش آموزم که دیر آموز بود را رفع نمایم؟

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 4، شماره 26 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

فرشته رفیعی - کارشناسی حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد زابل، ایران

فاطمه نورا - کردانی آموزش ابتدایی دانشگاه رسالت زاهدان، ایران

مریم هراتی - کارشناسی روانشناسی دانشگاه سیستان و بلوچستان، ایران

زهرا شهرکی - کردانی دینی و عربی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زابل، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به ویژگیهای دانش آموزان دیرآموز متخصصان عموماً بر این باورند که چون این قبیل دانش آموزان از نظر رشد ذهنی تفاوت کمی با دانش آموزان عادی دارند بهتر است در مدارس عادی و همراه سایر همسالان خود تحصیل کنند. در آموزش کودکان دیرآموز همواره باید سه اصل درگیری والدین، آموزش فردی شده، و ارزیابی مستمر را مد نظر داشت. این کودکان هر چند که ممکن است در مهارتهای تحصیلی مانند خواندن و ریاضیات در کلاس درس با مشکلاتی مواجه باشند ولی در بکارگیری این مهارتها در موقعیتهای عملی و اجتماعی با موفقیت بیشتری عمل میکنند لذا مسایل آموزشی باید در سطح بکار بسته و عینی برای دانش آموزان تدریس شود. این دانش آموزان در املا و روان خوانی ضعیف هستند و پس از انجام مطالعات کتابخانه ای و اجرای پرسش نامههای مربوط علل ضعف دانش آموزان در املا و روان خوانی به دو گروه طبقه بندی شد. الف: عوامل مربوط به تواناییهای دانش آموزان ب: عوامل مربوط به انگیزش. جهت حل مشکل موجود دو روش به اجرا در آمد. ۱- استفاده از بازی کارتهای حافظه آموزشی زودآموز ۲- تهیه تابلو ارزشیابی توصیفی. نتایج پیشرفت خوبی را نشان داد و نمره املا و روانخوانی این دانش آموز افزایش یافت. مدیر مدرسه نیز در ارزشیابی که از دانش آموزان به عمل آورد رشد مهارتهای خواندن را مطلوب تشخیص داد. در پایان بر نقش استفاده از بازیهای آموزشی و به کارگیری روشهای نوین در بالا بردن انگیزش دانش آموزان مانند تابلوی ارزشیابی توصیفی تاکید شد.

کلمات کلیدی:

دانش آموز، مدرسه، دیر آموز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1761613>

